

Sygn. akt IV RC 238/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 24.01.2018r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. M. W. reprezentowanego przez matkę E. W.

przeciwko pozwanemu J. M.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego J. M. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletniego syna M. W. (...) kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, które płatne będą z góry do rąk matki małoletniego E. W. do dnia 15-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek raty, począwszy od 17.10.2017r.,

II. zasądza od pozwanego J. M. na rzecz mał. M. W. rep. przez matkę E. W. kwotę 2500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

IV. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 238/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 stycznia 2018r.

Małoletni powód M. W. reprezentowany przez matkę E. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego ojca J. M. alimentów miesięcznie w kwotach po 900 zł, płatnych do 15 dnia każdego następującego po sobie miesiąca z odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek kwoty, wraz z kosztami postępowania, do rąk matki małoletniego. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniego powoda, co potwierdzono wyrokiem ustalającym ojcostwo z 6 października 2016r. III Rc 735/15/P, pozwany nie angażuje się w wystarczającym stopniu w wychowanie i utrzymanie syna, nie utrzymuje z nim kontaktu i nie interesuje się dzieckiem; na zaspokojenie niezbędnych potrzeb powoda, przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych jego matki i pomocy jej rodziców konieczna jest dodatkowo kwota 900 zł miesięcznie.

Pozwany J. M. uznał żądanie pozwu do kwoty po 300 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu wskazał m.in., że z wykształcenia jest monterem instalacji sanitarnych, jednakże nigdy nie wykonywał tego zawodu, pracuje sezonowo w charakterze pracownika budowlanego pomagając przy układaniu kostki brukowej, praca ta uzależniona jest od zapotrzebowania i warunków atmosferycznych, obecnie zaś pozwany

jest osobą bezrobotną. J. M. zakwestionował także zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wskazywanych w uzasadnieniu pozwu.

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

Pozwany J. M. jest ojcem małoletniego M. W., co zostało potwierdzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze w Krakowie z dnia 6 października 2016r. III Rc 735/15/P. Dziecko pozostaje pod wyłączną pieczęcią matki E. W., która zajmuje się codziennym wychowaniem syna zapewniając mu wyżywienie, ubranie, pomoc w nauce.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Koszt wyżywienia małoletniego powoda wynosi miesięcznie ok. 300 zł, na ubrania dla syna matka wydaje miesięcznie do 200 zł, czesne za przedszkole to kwota 400 zł, rozrywka tj. zabawki ok. 50 zł, środki czystości (pampersy, chusteczki higieniczne itp.) 200 zł; dziecko choruje na wrodzoną wadę genetyczną nerek, po za tym zapada na typowe dla swojego wieku infekcje, przeziębienia, miesięczny koszt wydatków na lekarstwa i leczenie z tym związane wynosi ok. 50 zł. E. W. wraz z synem mieszka w domu rodziców nie płaci im czynszu, ale dokłada się do kosztów mediów kwotą 300 zł miesięcznie.

Matka dziecka nie pracuje, jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy.

DOWODY:

Umowa z Przedszkolem (...) K-35,

Zeznania E. W. K-90,

Pozwany J. M. z zawodu jest monterem instalacji sanitarnych, nie pracuje jednak w wyuczonym zawodzie, pracuje dorywczo, jako brukarz, nie jest zarejestrowany, jako bezrobotny, poszukuje pracy na własną rękę w internecie. Pozwany oprócz małoletniego M. W. na utrzymaniu ma małoletnią córkę w wieku 6 lat, na którą płaci alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie. J. M. mieszka razem z ojcem i bratem, nie ponosi kosztów utrzymania domu, wszelkiej wydatki z tym związane ponosi jego ojciec.

DOWODY:

Zeznania J. M. K-91.

Wiarygodne były zeznania powódki E. M. z wyjątkiem, tej części, w której wskazywała wydatki na leczenie syna w kwocie 200 zł oraz koszt pobytu dziecka w przedszkolu, przekraczające opłaty wskazane w umie. W tym zakresie, bowiem, relacja matki dziecka znacząco odbiega od zwykłych kosztów utrzymania syna, w trakcie zaś zeznań E. M. nie była w stanie wyjaśnić, z jakich powodów ponosi tak znaczące wydatki na pobyt dziecka w przedszkolu oraz jakie świadczenia medyczne wymagają wydatków w kwocie po 200 zł miesięcznie, po za tym zmieniała w tym zakresie zeznania, wskazując początkowo, że są to wydatki miesięczne, dopytywana zaś o szczegóły wskazała, że być może ponosi je, co dwa miesiące. W pozostałym zakresie relacja E. W. była przekonująca, wskazywała ona koszty utrzymania dziecka, mieszczące się w przeciętnych wydatkach na małoletnie dziecko, na zadawane pytania odpowiadała rzeczowo i konsekwentnie.

Sąd odmówił wiary relacji J. M., w części, w której wskazywał na trudności w podjęciu pracy w zawodach budowlanych. Powszechnie, bowiem wiadomo jest, że obecnie na rynku pracy nie ma trudności w znalezieniu zatrudnienia, także dla osób niewykwalifikowanych, zaś pracownicy wykwalifikowani, w szczególności z branży budowlanej, bez problemów mogą znaleźć zatrudnienie, także w okresie jesienno-zimowym. W ocenie Sądu pozwany unikał jasnych i precyzyjnych odpowiedzi na zadawane pytania i starał się przedstawić, jako osoba nieporadna, mająca trudności w znalezieniu pracy.

Sąd odmówił wiary dowodom z kserokopii paragonów fiskalnych, dokumenty te, bowiem są niepodpisane, w związku, z czym nie można zweryfikować, czy przedstawiają zakupy związane z utrzymaniem małoletniego M. W., czy też innych osób. Niewiarygodne były też faktury i rachunki wystawiane na osoby niebędące stronami niniejszego postępowania, bowiem kwoty w nich wskazane pozostawały bez związku z kosztami utrzymania małoletniego powoda.

Wiarygodna zaś była umowa z przedszkolem (...), której treści ani wiarygodności nie kwestionowała żadna strona. Wiarygodne były też kserokopie i wydruki protokołów z akt sprawy III Rc 701/12/N, i III Rc 7354/15/P, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Wskazać jednakże należy, że protokoły z posiedzeń w sprawie o ustalenie ojcostwa, nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, z przyczyn, które zostaną wskazane w dalszej części uzasadnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którą rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno więc budzić wątpliwości, że J. M. jest zobligowany do alimentowania swojego syna M. W., który z uwagi na swój wiek nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji i samodzielnego utrzymania się.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym ustawa rozumie potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie), na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że matka małoletniego powoda wydaje na zaspokojenie bieżących podstawowych potrzeb M. W. miesięcznie kwotę: 1200-1300 zł. Wskazane kwoty zaspokajają takie podstawowe potrzeby dziecka pozwanego jak wyżywienie, ubranie, środki czystości, czesne za przedszkole, szeroko rozumiana rozrywka, udział w opłatach za media. Są to, więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej dla aglomeracji (...), do której zaliczyć należy także powiat (...) na obszarze, którego mieszka dziecko.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, więc, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnił możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu J. M. z wykształcenia jest monterem instalacji sanitarnych, pracuje też, jako brukarz. W obecnych, więc realiach runku pracy, na którym odnotowuje się brak specjalistów z branży budowlanej, może on przy dołożeniu minimum starań, znaleźć zatrudnienie z wynagrodzeniem znacznie przewyższającym minimalne wynagrodzenie, które w 2018r. wynosi 2100 zł.

Z powyższego wprost wynika, że pozwany ma możliwości uzyskać dochód pozwalający na alimentowanie małoletniego M. W., w kwotach zasadzonych wyrokiem z 24 stycznia 2018r. Przy dołożeniu należytej staranności i zaangażowania może, bowiem znaleźć zatrudnienie i uzyskać dochód na poziomie znacznie wyższym niż minimalne wynagrodzenie miesięczne, co pozwoli na pokrycie alimentów na małoletnią w kwocie 700 zł, bez uszczerbku dla swojego utrzymania, a także dla utrzymania drugiego dziecka, na które pozwany płaci alimenty w kwocie 600 zł.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Z zeznań stron, wynika zaś, że piecze nad małoletnim powodem w znacznej części sprawuje matka E. W., która dba o codzienne utrzymanie syna, co w konsekwencji uzasadnia obciążenie większym stopniu kosztami utrzymania dziecka, pozwanego, który nie sprawuje bieżącej pieczy nad małoletnim. Dla porządku wskazać też, należy, że wszelkie deklaracje, dotyczące zrzeczenia się alimentów na małoletnie dziecko, składane przez przedstawicieli ustawowych, należy uznać za nieważne i niewywołujące skutków prawnych. Dlatego też bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niemniejszej sprawie były twierdzenia i oświadczenia, dotyczące ograniczenia zobowiązania alimentacyjnego pozwanego, składane w toku postępowania przez Sadem Rejonowym dla Krakowa Podgórze w Krakowie w sprawie III Rc 735/15/P.

Powyższe uzasadnia uwzględnienie powództwa o alimenty, w zakresie zasadzonym w wyroku i jednocześnie stanowi podstawę oddalenia powództwa ponad kwotę po 700 zł miesięcznie.

Nie obciążając kosztami sądowymi pozwanego, stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletniej powódki, a obowiązkiem pokrycia kosztów należnych Skarbowi Państwa.

Zasadzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2500 zł, Sąd stosował § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz dyspozycje art. 100 kpc. Ustalając wysokość kosztów zastępstwa procesowego uwzględniono wartość przedmiotu sporu wskazaną w pozwie (10800 zł); wartość wynagrodzenia obniżono zaś stosunkowo o 30%, mając na uwadze, że powództwo zostało również w części oddalone.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasadzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.